

РЕЗОЛЮЦІЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «Стратегічні вектори соціально-економічного розвитку на мікро- та макрорівні»

17-18 листопада 2016 р., м. Полтава, Полтавська державна аграрна академія

Учасники науково-практичної конференції

- **ознайомившись** із доповідями провідних фахівців у галузі економіки, менеджменту, фінансів, кредиту та бухгалтерського обліку;
- **обговоривши** теоретичні й практичні проблеми сучасної економічної парадигми та стратегічні завдання соціально-економічної політики України;
- **усвідомлюючи** кризовий стан, в якому знаходиться національна економіка, гостроту проблем, пов'язаних з низькою ефективністю функціонування в Україні всіх галузей народного господарства, та необхідність розробки стратегії соціально-економічного розвитку на мікро- та макрорівні

ухвалили:

Ми, учасники конференції, відзначаємо, що сучасний стан економіки України характеризується багатовекторною глибокою кризою і вимагає вирішення широкого спектру нагальних проблем, пов'язаних з розробкою та впровадженням ефективної моделі антикризового регулювання багатьох соціально-економічних питань.

Враховуючи основні тенденції функціонування економіки та прагнучи досягти її стабільного розвитку, вважаємо за доцільне рекомендувати наступне:

1. Необхідно задіяти нові економічні моделі та інноваційні механізми розвитку національної економіки в цілому та суб'єктів господарювання

зокрема, з метою залучення інвестицій, технологій, ресурсів, ідей. Світовий досвід свідчить, що інвестування коштів у інноваційну діяльність є найбільш перспективним видом вкладення коштів. Виходячи з реалій національної економічної ситуації, основний шлях впровадження інновацій – залучення інвестицій, що є основою, в свою чергу, взаємозумовленості інноваційної та інвестиційної діяльності.

2. Інвестиційна політика влади повинна спрямуватися на формування необхідної законодавчої бази для підвищення інвестиційної активності та забезпечення надійного захисту вкладених інвестицій. Держава повинна застосувати комплекс заходів, спрямованих на забезпечення якісних змін у залученні іноземного капіталу в нашу країну.

3. Майбутнє держави прямо залежить від розвитку науки і технологій, а отже й ефективність та конкурентоспроможність суб'єктів господарювання залежить передусім від здатності реалізувати інноваційні проекти. Необхідно максимально ефективно використовувати інноваційний потенціал галузей, де вітчизняні позиції є найбільш сталими. Пріоритетними завданнями інноваційного розвитку України є підвищення технологічного потенціалу та удосконалення структури виробництва, що забезпечить відповідний рівень конкурентоспроможності вітчизняної продукції на світових ринках, економічне зростання та підвищення добробуту громадян. Для здійснення більшості завдань також потрібні структурні зміни у системі управління персоналом на базі новітніх управлінських методів та технологій.

4. Головним пріоритетом науково-технічної та інноваційної політики повинна стати державна підтримка фундаментальної та прикладної науки з орієнтацією на впровадження наукових розробок у виробництво. Наука повинна забезпечувати реальний сектор економіки завершеними розробками, не рекомендувати, а гарантувати результат при їх авторському супроводі. Важливо виробити дієвий механізм приймання завершених науково-технічних і технологічних розробок та їх відбору вже на рівні інноваційних проектів, необхідних виробництву.

5. Сприятиме росту галузей економіки і регіонів, зростанню ділової активності та створенню нових робочих місць створення індустріальних парків. Інститут індустріальних парків покликаний бути генератором стійкого економічного розвитку регіонів через використання сучасних технологій, бізнес-інструментів, експертних знань. Ключове завдання по створенню таких парків полягає у виробленні селективної інноваційно-інвестиційної стратегії, яка повинна знайти відображення в національних і регіональних інноваційних та інвестиційних програмах, розрахованих на тривалий період.

6. Зусилля органів державної влади і, насамперед уряду, мають концентруватися на запровадженні дієвих стимулів для створення нових робочих місць, що дозволить підвищити рівень життя населення, сприятиме підвищенню виробництва ВВП та зміцненню економіки країни в цілому. Для стабілізації економіки потрібно активізувати малий та середній бізнес, що забезпечить конкуренцію між виробниками та зумовить послаблення монополізму.

7. Протягом 25-ти років незалежності України її економіку руйнувала корупція. Вона стала системним явищем, що чинить негативний вплив на життєдіяльність українського суспільства і держави в цілому, національну безпеку країни та є основним дестабілізаційним чинником політичних процесів. При цьому діяльність українського керівництва у сфері протидії корупції мала неефективний та несистемний характер. Антикорупційна політика має забезпечити ефективне реформування правоохоронних органів, судової й законодавчої влади та недопущення проявів корупції в усіх галузях економіки.

8. Захист конкуренції є основоположним принципом забезпечення свободи підприємницької діяльності. В Україні не створено ефективного конкурентного середовища, залишаються неефективними та малодієвими механізми державного регулювання природних монополій, не відповідають економічним розрахункам ціни і тарифи на послуги. Антимонопольна політика має бути спрямована на усунення зловживань монопольним становищем. Підвищення ефективності антимонопольного-конкурентного регулювання може бути досягнуте лише при скороченні кількості державних органів регулювання і зменшенні контролю за діяльністю монополій; узгодженні вітчизняного законодавства із нормами міжнародного права.

9. Необхідно вдосконалити механізм справляння податку на додану вартість шляхом:

- вдосконалення законодавства, яке полягає у спрощенні, стабільності та передбачуваності в адмініструванні ПДВ з метою унеможливлення реалізації схем ухилення від оподаткування;

- розширення бази оподаткування за рахунок скасування пільг, що не носять соціального характеру;

- зниження податкового навантаження з податку на додану вартість до такого рівня, щоб ухилення через фіктивні підприємства було не вигідним для суб'єкта господарювання;

- спрощення механізму доказування фіктивності операцій і ухилення від оподаткування (узгодження та доопрацювання законодавства, спрощення взаємозв'язків між контролюючими органами, надання більших повноважень).

Особливу увагу слід приділити виконанню профілактичних заходів на основі зарубіжного досвіду: проведення пропаганди щодо добровільної сплати податків, поширення інформації про гучні судові процеси в галузі оподаткування через засоби масової інформації, доступність інформації про надходження податків до бюджетів різних рівнів для громадян тощо.

10. В Україні розмір мінімальної зарплати визначається на основі розміру прожиткового мінімуму для однієї працездатної особи, що, в свою чергу, обчислюється з врахуванням вартості споживчого кошику. Необхідна зміна методики формування цього показника, приведення його у залежність від середньої зарплати, запровадження алгоритму автоматичного підвищення мінімальної зарплати відповідно до темпів інфляції в країні. Лише в такому випадку можливе забезпечення нормального рівня життя населення та зниження соціальної напруженості в державі.

11. Децентралізація бюджетної системи сьогодні є одним із ключових чинників раціональності розподілу та використання бюджетних фондів. При децентралізованій системі фінансування власних функцій регіонів має відбуватися за рахунок власних доходів бюджетів. Таким чином, місцеві органи влади активно займатимуться комерційною діяльністю з метою отримання додаткових коштів до бюджету; матимуть стимул для реалізації податкового потенціалу, що загалом має підвищити фіскальну ефективність податкової політики; приділятимуть значну увагу стимулюванню ділової активності, що сприятиме зростанню доходів місцевих бюджетів, а на національному рівні – зростанню економіки.

12. Питання механізму переходу економіки України на принципи збалансованого розвитку потребує напрацювань у визначенні системи пріоритетів, що враховують інтеграцію екологічної складової в блоки оцінки економічної ефективності, а також підвищення рівня мотивації взаємодії суб'єктів господарської діяльності з урахуванням цілісного розвитку певної території, регіону і країни в цілому.

13. Сталий розвиток національної економіки визначається здатністю кожного господарюючого суб'єкта до ефективного функціонування в умовах посилення конкурентної боротьби та невизначеності сучасного бізнес-середовища. Однією з передумов налагодження ефективної системи управління підприємства є наявність сучасного методичного інструментарію обробки облікової інформації, спроможного забезпечити формування релевантного масиву даних для розроблення комплексу заходів з оптимізації витрат, а також вчасне прийняття фінансових рішень щодо їх реалізації. Для оптимізації і уніфікації процесу формування аналітичної інформації в інформаційному середовищі підприємства необхідно розробляти організаційно-інформаційну модель аналізу, яка забезпечить формування інформаційних масивів релевантних даних і сприятиме розробці низки якісних управлінських рішень на кожному етапі управління.